

1) Ποια ήταν τα σημαντικότερα ιστορικά γεγονότα από το 1821 μέχρι σήμερα (2021)

1) Η Ελληνική Επανάσταση ή Επανάσταση του 1821 ήταν η ένοπλη εξέγερση την οποία διεξήγαγαν επαναστατημένοι Έλληνες ερασιίτες του οθωμανικού στρατού με σκοπό την αποτίναξη της οθωμανικής κυριαρχίας και τη δημιουργία ανεξάρτητου κράτους. Η απόρριψη της εθνικής συνειδήσης των Ελλήνων εκτοπίζεται κατά την υστεροβυζαντινή περίοδο, περί τον 13ο έως των 15ο αιώνα αλλά οι απαρχές του ελληνικού εθνικού κινήματος που οδήγησε στην Επανάσταση εμφανίζονται πολλούς αιώνες αργότερα, στην ώριμη φάση του νεοελληνικού Διαφωτισμού το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα. Την περίοδο αυτή, η διάσωση της παιδείας συνοδεύτηκε με τη διάσωση-αρχικά μεταξύ των Ελλήνων που ζούσαν στις παροίκιες της Δυτικής Ευρώπης και είχαν φιλοδυτικό προσανατολισμό- της ιδέας

της ύπαρξης ενός ελληνικού έθνους που συνδεόταν με την αρχαία Ελλάδα και δικαιούταν χωριστή πολιτική ύπαρξη. Μία από τις οργανώσεις που δημιουργήθηκαν μέσα σε αυτό το ιδεολογικό και πολιτικό κλίμα ήταν η Φίλική Εταιρεία, μία μυστική οργάνωση που ιδρύθηκε το 1814 στην Οδησό από τρεις Έλληνες εμπόρους με σκοπό την προετοιμασία μιας ελληνικής επανάστασης. Οι Φίλικοί είχαν αρχικά περιορισμένη επιτυχία, οικειοποιούμενοι όμως μια παράδοση ορθόδοξων προφητειών για την ανασύσταση της ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και αφήνοντας να εννοηθεί ότι είχαν τη στήριξη της τσαρικής Ρωσίας, κατάφεραν εν μέσω μιας κρίσης της εμπορικής ναυταλίας, από το 1815 και εξής να προσεταιριστούν τα παραδοσιακά ελληνορθόδοξα στρώματα. Τον Φεβρουάριο του 1821 ο αρχηγός της Εταιρίας Αλέξανδρος Υψηλάντης, εισέβαλε στη Μολδοβλαχία ενώ τον επόμενο μήνα οι Φίλικοί δημιούργησαν επαναστατικές εστίες από τη

Μακεδονία ως την Κρήτη. Οι επαναστάτες
αφορίστηκαν από τη συνοδό του Πατριαρχείου
Κωνσταντινουπόλεως, αλλά οι οθωμανικές
αρχές προχώρησαν σε σφαγές αμάχων και
εκτελέσεις προχόντων συμπεριλαμβανομένου του
Πατριάρχη Γρηγορίου Ε'. Η εκστρατεία του
Υψηλάντη απέτυχε και σε σύντομο χρονικό
διάστημα τα οθωμανικά στρατεύματα
έσβησαν τις περισσότερες από τις επαναστα-
τικές εστίες της ηπειρωτικής Ελλάδας, όμως
οι επαναστάτες καταφέρναν να υπερισχύσουν
στην Πελοπόννησο, τη Στερεά Ελλάδα και
σε πολλά νησιά του Αιγαίου. Τα επόμενα δύο
χρόνια οι Έλληνες εκμεταλλευόμενοι την
αδυναμία των Οθωμανών να επικεντρωθούν
στην επανάσταση λόγω των πολλαπλών
ανοιχτών μετώπων που είχαν (με το κυριό-
τερο μέρος του στρατού να πολεμάει με τους
Πέρσες στα βάθη της Μικράς Ασίας) νίκησαν
τις στρατιές που έστειλε εναντίον τους ο
Σουλτάνος Μαχμούτ Β', οργανώθηκαν
πολιτικά και συνέστησαν προσωρινή
κεντρική διοίκηση, η οποία επέβαλε την

Εξουσία της στους επαναστατημένους μετά από δύο εμφυλίους πολέμους. Οι οθωμανικές δυνάμεις με τη συνδρομή του Ιμπραήμ Πασά της Αιγύπτου κατάφεραν να περιορίσουν σημαντικά την επανάσταση, αλλά η πτώση του Μεσολοχίου, το 1826, σε σύνδεσμο με το κίνημα του Φιλελληνισμού, συνέλαβαν στη μεταβολή της διπλωματικής στάσης των ευρωπαϊκών Μεγάλων Δυνάμεων, που είχαν αντιμετωπίσει με δυσарέσκεια το ζήτημα της επανάστασης. Η διπλωματική ανάμιξη της Αγγλίας, της Γαλλίας και της Ρωσίας και η ένοπλη παρέμβασή τους με τη ναυμαχία του Ναυαρίνου, τη γαλλική εκστρατεία του Μοριά και το ρωσοτουρκικό πόλεμο συνέλαβαν στην επιτυχή εκβασή του αγώνα των Ελλήνων, αναγκάζοντας την Πύλη να αποσύρει τις δυνάμεις της αρχικά από την Πελοπόννησο και έπειτα από τη Στερεά Ελλάδα. Το 1827 επιλέχθηκε ως πρώτος Κυβερνήτης της Ελληνικής Πολιτείας ο Ιωάννης Καποδίστριας, που ως τη δολοφονία του το 1831 ασχολήθηκε

με την αναδιοργάνωση στο εσωτερικό και την προώθηση των ελληνικών θέσεων στο εξωτερικό. Από το 1827 και εξής συνομολογήθηκε μια σειρά συνθηκών και τελικά η ελληνική ανεξαρτησία αναγνωρίστηκε το 1830 με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου. Τα σύνορα του νέου κράτους οριστοποιήθηκαν το 1839 στη γραμμή Αμβρακικού-Παλασητικού και αναγνωρίστηκαν τον ίδιο χρόνο με τη συνθήκη της Κωνσταντινούπολης. Μετά από χιλιάδες μάχες και μεγάλες ανθρώπινες απώλειες, το κράτος προέκυψε ήταν περιορισμένο εδαφικά δίχως να περιλαμβάνει όλα τα εδάφη που κατοικούνταν από ελληνικούς πληθυσμούς. Ως πολίτευμα καθορίστηκε η μοναρχία και μετά την άρνηση του Σάξονα πρίγκιπα του Οίκου της Σαξονίας-Κόμπουργκ-Λεοπόλδου, βασιλιάς διορίστηκε ο Βαυαρός πρίγκιπας Όθωνας που έφτασε στην Ελλάδα το 1832. Το σύνθημα της επανάστασης «Ελευθερία ή Θάνατος» έγινε το εθνικό σύνθημα της Ελλάδας και από το 1838 η 25η Μαρτίου επέτειος

Εορτασμού της έναξής της ΕΠΟΧΗΣ
καθιερώθηκε ως ημέρα εθνικής εορτής και
αργίας.